

DONARA

UNA

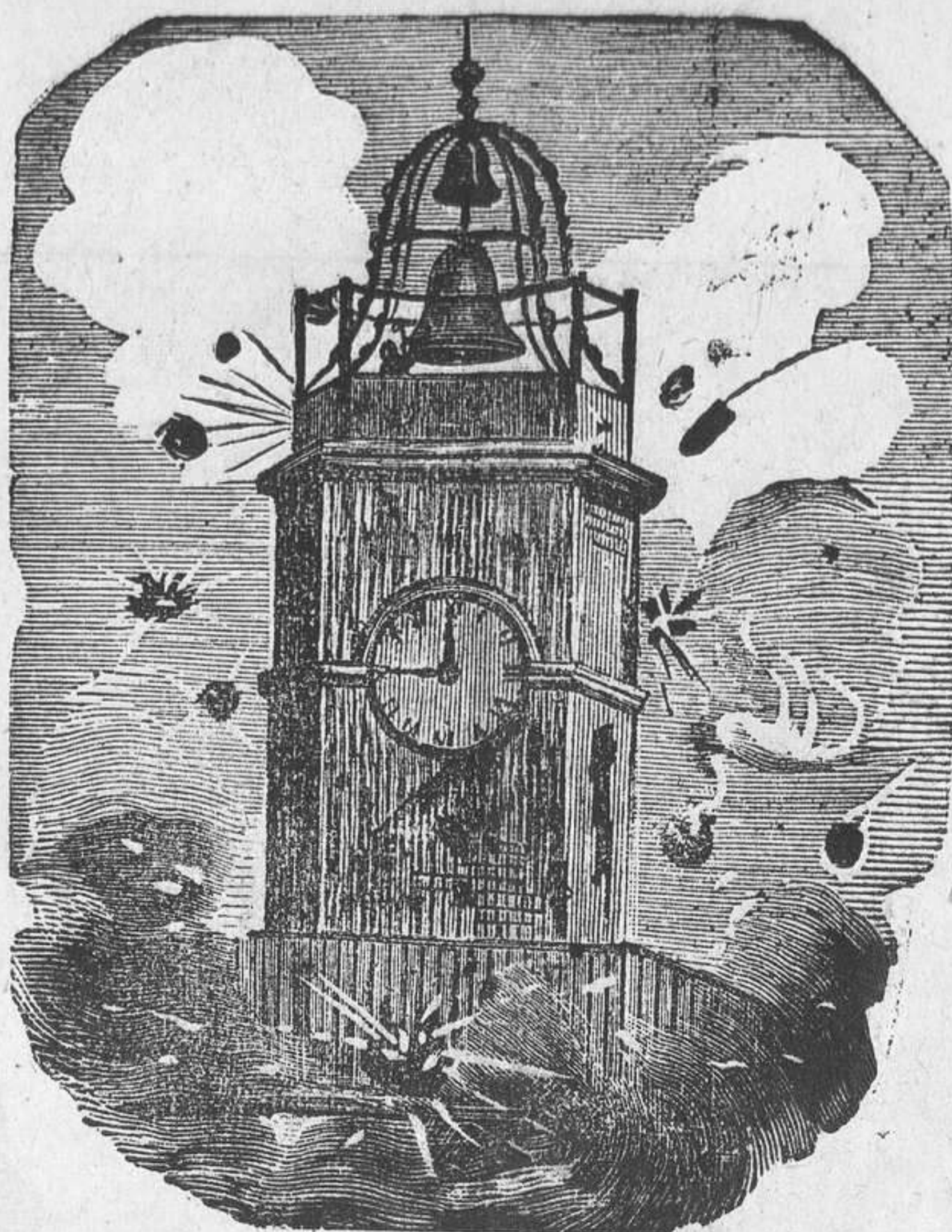
BATALLADA

CADA

SEMANA.

SI SE 'N VIENEN MOLTAS

tocará á somatent.

SE VEN

A

2 QUARTOS

PER

TOT ARREU.

ADMINISTRACIO

Rambla del Mitj, 20.

LA CAMPANA DE GRACIA.

SEMANARI BILINGUE.

Ja ho veuen. Los acontecimientos de Fransa ans engrescat tant qu' hem resolt aquesta semana tirar la casa per la finestra. La lámina ens costa un ull de la cara, pero no hi fa res: ¡viva la República francesa!

No 's pensin que ab la caricatura que publiquem volguem ofendre als francesos. No. Volem si fer entendre que si Napoleon lo gran mereixé que si aixequés la columna de Vendome, en Paris, Napoleon 'l nano sols es digne de ser elevat á la categoría de ninot de pallé.

No s' pensin que lo de la febra groga ens ho mirem com una cosa seria. La febra per are no es més que un mal progressista, ab aixó alégrintse, no 's preocupin y fassin com nosaltres: prénguintsho á broma.

Guerra, infalibilitat, progressistas, verola, febra groga, un ull de poll al dit xich del meu peu... alsa, alsa, tant direu, que quasi 'm fareu venir ganas d' anarmen al altre mon. (América.)

Los uns diuen que lo que tenim es la *emfermetat regnant* (com si are hi hagués rey!)

Los altres diuen que tenim la febra groga. Altres asseguran qu' es lo vómit negre...

Uns altres diuen qu' es lo tifus no se quants.

Vegin si aixó no es un compromís. Un hom se pot morir sense saber de quin mal mort.

Diuen que 's tracta de declarar al vómit negre... *oficial*.

Si s' hagués sublevat á favor de 'n Prím matant algun federal, trobaria be que 'l declaressin, no *oficial* sinó tinent general y tot, pero que sense mes ni mes se 'ns gravi d' aquesta manera 'l presupuesto, francament, me fa bastant mal efecte.

—Vaya un cas!

—¿Si? Noya... amaneix la robeta y fugim.

—Si parlo de la caiguda del imperi.

—¡Ah! Noya, no fassis res. Ja haurá fugit Napoleon,

—Jo no sé perque té de fugir, si no hi ha res...

—No es pas perque tingui por. Es que soch... *prudent*.

L' atach que ha tingut lo ministre Figueroa ab motiu de la instalació de la República ha sigut de cólera esporadich.

Es á dir... del cólera de la pó.

¿M' entenen?

Una escena que estém segurs de que vá passar quan després de haberla destronada se va trovar *Madame Eugenie* ab Isabel Cigonya.

—¡Ah!

Totas duas, y la magre cayent sobra las espaldas de la grassa, amaga la cara y plora un rato.

—¡Ja ho veus!

Isabel calla, torna á plorar l' altra y tot plegat...

—¡Vive la République!

Diu que van fer un salt que 'ls empleats de palacio van pensarse que anavan á ballar lo cancan.

Lo de Napoleon ja está tot arreglat.

La dona se li torna á quedar la sogra.

Lo noy anirá á ca la dida.

Y, á n' ell 's diu que 'l papa li enviará los macarrons que li quedin.

—Densá que s' na establert la República una de las cosas que mes sent lo nostre ministre de la Guerra es que tot dependeixi del seu apellido.

—¿Y per qué

—Perqu li vá prim.

Ara no confonguin la *Epidemia* ab la *Academia*.

La «Epidemia» es un mal que mata y la «Academia» es una corporació que no fá res.

—¿Veueu lo que li ha passat á Napoleon?

En compte de passar lo temps pensant en batallas lo passaba cargolantse 'l bigoti y ara... 'ls cargols... han tret la banya.

Aquest general que es governador de Paris, se diu Trochu.

No Totxu, no. ¿Qué no veuen que ab lo que ha fet ara no pot dirsen de cap manera.

May habia anat tant bé com ara aquella Ni que 'ls napoleons s' han posat sempre a n' als seus trastos perque, realment, després de lo que acaba de fer aquest últim, no es mes que un Don N.

Diuen que la Febre que ha arribat es una senyora de maneres tant distingidas y tant finas.

Per aixó es que comprenentho las nostras autoritats, no la tractan de molt ab la rudesa ab que van tractar al últim cólera, que segons diuen li era cosí de part de mare.

Diuen que Napoleon cantaba aquesta cançó, quan vá aná á entregarse:

De Sedan fins al cantó
anemhi en cotxe
anemhi en cotxe,
De Sedan fins al cantó
anemhi en cotxe,
que es milló.

—¿Qué la tenim ó no la tenim?

—¿La febra?

—Si home, are no s' parla de res més.

—Preguntiu á Napoleon. La febra l' ha mort... moralment.

—Bé, lo qu' hem de fer es parlar de casa.
¿La tenim ó no la tenim?

—No s' amohini, home, no. ¡Qué mes peste y mes febra que 'ls progressistas!

La gent es molt célebre. Sentirá á dir:

—¡Hi ha hagut un cas!

Y al bell punt ja tothom agafará baguls y maletas, catras y matalassos, y.... cap á fora falta gent....

En cambi sentirá á dir:

—Ha arribat en Prim, en Gaminde ha tornat de Caldetas, y.... res: com si tal cosa.

Lo vomit negre es una malaltia que ataca á tothom. D' ella no se 'n salva ningú. Aixis lo te l' home de mes alta categoria que 'l mes modest varó. ¡Veuhén? Per Napoleon lo vomit negre ha sigut la guerra, per Victor Manel lo vomit será la República y per l' infalible Pio nové no será aquest diantre de Garibaldi.

Creyem fer un be á la humanitat explicant un presservatiu contra 'l vomit negre ó siga febra groga. Lo primer qu' han de fer es estar ben tranquils y no incomodarse per res.

Que 'n Gaminde pren precaucions.... Res, com si tal cosa. Afigurintse que aquestas precaucions son contra l' emfermat reinant.

Que vé un y 'ls demana quatre duros.... Tampoch inmutarse, ni mes ni menos que si no 'l sentissin.

Que 'ls fan saber que algú se 'n ha anat á ca 'n Pistras ó á ca 'n Taps.... Bon profit, Deu l' hagi perdonat, si era deista, ó sino que 'l perdoni 'n Sunyer..

Despres d' aixó, vinga fer bona cosa de tabola, pero aixó sí, parin cuidado ab la lley de gresca que fassin. Res de ballá 'l can-can, ni d' anar á veure 'ls bufos. Aixó es molt dolent per la salut. Comprin la Campana de Gracia, (mal m' está l' aconsellarho) y llegeixint-la tota de cap á peus. Jo ja sé qu' algun progressista dirá que la campana no te cap ni peus y que en lloch de llegirla prefereix 'l vomit. Mirin, en aquest mon sobre gustos no hi ha res escrit, ab aixó, qui tingui mals de caps que se 'ls passi.

Si despres de tots aquets preservatius encara 'ls agafa 'l vomit negre.... allavoras compran un xavo de cals, l' emblanquinan...., y no es tot hu morir del vomit negre ó del vomit blanc..

S' assegura que s' ha donat ordre á las empresas dels teatros perque en lo successiu se abstinguin de fer disparos durant las representacions.

Consecuencia d' aquesta órdre deurá ser la de manar que las barrinadas de las obras del port y las salvas se fassin sense pólvora á fi de que no produexin detonacions ó disparos.

—En l' Universitat nova diu que hi fan una zanja y que hi posan aigua.

—Es per criarhi sangüneras.

—Ahir vaig veurer un cas de febra groga.

—¡Ahont?...

—En una mànega de un general.

—¡Qu' es tot aquet moviment de tropas?

—Es en Gaminde que s' ensaja de general.

Aixó de la febra es un mal de cap. Afigurin-

se que jo 'm moris en temps normal. Tots los diaris portarian la meva mort, vindrian un grapat de correigionaris á acompayarme y un cop en lo cementiri fins fora fácil que hi hagués algun discursset.

Are, si 'm morís, tothom fugiria de mi y 'm portarian al ninxo com qui porta un gall al forn.

Una persona que pot saberho, assegura que 'l general Bum-Bum, alarmat per los estragos qu' está cometent, ó pot cometrer, la Febra groga, vulgo vómit negre, ha donat ordre á tots los esbirros y cipayos perque l' agafin allí ahont la trobin encarregant al mateix temps que no li presentin perque faria un disc barat.

Los últims napoleons sempre solen tenir fins desastrosos.

—Lo de França l' han fet presoner á Sedan. Un que 'n tenia un company meu lo vā perdre al carrer del Alba.

De febre no n' hi ha solament de groga un altre vapor n' ha portat una d' un color sufer, que no s' hi coneix la pols ni l' aigua, que m' sembla que, portanthi sabatas rossas, ha de ser mol apropiat pe 'ls senyors que van á la torra.

—A Napoleon si que se li pot dir que ha anat al hospici en cotxe.

—¡Saben perqué han tret las cadiras de la rambla?

—No.

—Perque eran grogas.

En vista de que tots los morts que van al cementiri han de ser emblanquinats, sembla que alguns perteneixents á las clases conservadoras han reclamat y han pogut obtenir que á tots los que paguin de vint duros á n' amunt de contribucio, se 'ls pintará una faixa negra fins als genolls y una vieta blava perque fassi mes senyó.

Ara quan hagin escrit no fassin alló de llepar la ploma sense recordarsen.

Al escupir se podrian pensar que es lo vomit negre y en aquestos temps no hi ha res pitxor que un susto.

La emperatris ha escrit á sa mare que sabrá portarse com deu.

Aixó si que es ben cert; de seguida que ha hagut de fugir ha arrencat á correr que ni un llebrer la atrapa.

Aquella Ceres del últim surtidor del passeig de Gracia dihen que ha escrit á n' en Gaminde que li van xiulá tant las orellas allavoras d' alló de la Campana de Gracia, que, si ara hi torna, deixa aquella garba de blat y se busca un altre surtidor, encara que sia mes petit, mentres puga viurer tranquila.

Se 'ns ha dit que un mal intencionat vol umplir un gorro frigi de pólvora, cusirlo, y, á l' hora menos pensada... ¡¡Pom!

¡Ay Deu nos en quart!

¡Quin susto lo pobre senyor Gaminde.

Diñhen que, despres d' haberlo deixat los seus gendarmes, van quedar guardant á Napoleon dos hulanos fumant cigarrillos de paper.

A nosaltres nos sembla que aixó de fumar al costat d' un home que 's fa fuma, es un xich massa.

Mes tart havém sapigut que los cigarrillos que fumaban los dits hulanos no eran de palla de arros ni del megateri ni del caballet; eran de paper... ridícul.

En vista de que tot l' Ensanche está ocupat militarment, de que per tot arreu de los aforas de la ciutat se troban sorges y canons, y de que fins la capitania general s' ha trasladat á la Universitat nova, hem vingut á deduhir que Barcelona está sitiada. Creyem qu' es una bogeria fer resistencia: lo vencedor de Gracia es invencible. Supliquem, donchs, al senyor Soler y Matas (Fivaller segon) que llogui una carretel-la de dos caballs, á tall de Napoleon, y que acompanyat de dos municipals que fumin cigarrillos, vagi á trobar á n' en Gaminde y s' entregui presoner, en nom de la població sitiada.

L' altra nit, mentres lo publich del teatro Espanyol estava admirant al célebre artista senyor Mayeroni, varen entrar en lo coliseo uns quants militars que segons se va dir despres eran del Estat Major d' en Gaminde, armant tal soroll y tal brujit que fou precis que 'l públich 'ls poses á ratlla dedicantlosi una forta xiulada y donantlosi vivas probas de reprobació. ¡Que 's pensan que 'ls esbalota-teatros se varen inmutar per tant poca cosa? Res d' aixó. Veyent que 'ls xiulaban se varen tambe posar á xiular ab lo qual varen donar una proba de que 'l publich tenia rahó.

Deya una beata:

—¡Veú? á vostes 'ls federals 'ls ha perdut lo ficarse en religió....

Y li contestaba l' altre.

—No senyora no 'ns hi hem ficat: es 'ns en hem surtit.

La gent totas se las pensan.

Are hi hagut un que ha resolt de una manera tant satisfactoria com los francesos la *questió del Rhin*. Encara ha fet mes. No solsament la ha resolt sino que fins la fa resóldre á tothom que la compri... Pagant quatre rals. Se ven á ca'n Lopez. Si la compran... paraula: 'ls agradará.

Vaja, salut y guárdintse de la febra.

Solució a la última Xarada.

Bo-na-par-te.

Imprenta de la V. é H. de Gaspar.-Ataulfo, 14

J. Lopez, editor.